släkte, *Pilophorus*, men saknas hos alla öfriga. Framranden af pronotum har icke hos *Cyllocoris* »en mot sidorna antydd halsring», utan är i sin helhet smalt linjeformigt nedtryckt. Alldeles orätt är att säga, att divisionen *Halticaria* utmärkes af mot *spetsen* tilltjocknande baklår. Dessa äro tvärtom tjockare mot basen. Onödigt är att framhålla, att tibierna hos div. *Heterotomaria* stundom kunna vara försedda med svarta punkter. Detta är aldrig fallet hos någon dansk art. Däremot finnas sådana svarta punkter stundom hos div. *Halticaria (Orthocephalus)*.

Slutligen uppgifves vid beskrifningen af underfam. *Mirina*, att arolierna mot spetsen äro utstående från klorna. Ett sådant uttryck låter oss tro, att de konvergera mot spetsen, då de i själfva verket divergera. Alldeles riktigt beskrifvas de däremot i öfversikten pag. 285. Fullkomligt vilseledande är uppgiften, att flygvingarna hos *Mirina* ofta skulle äga en cellhake. Detta är blott fallet hos ett par sydamerikanska släkten och aldrig hos något europeiskt.

Slutligen ett par anmärkningar rörande två i boken anförda arter. Pag. 299 anföres *Nabis longipennis* från Danmark och säges, att denna art bland annat skiljer sig från *N. ferus* genom kraftigare byggnad och bredare form. Den *verkliga longipennis* däremot är betydligt smalare och smärtare än *N. ferus*. Jag är därför öfvertygad därom, att uppgiften att *N. longipennis* blifvit funnen i Danmark beror på en felbestämning. Tillhöra exemplaren möjligen icke långvingad form af *N. flavomarginatus*?

Uppgiften att *Cyrtorrhinus geminus* stundom skulle hafva helt gul pronotum och skutell förefaller mig egendomlig. Jag har funnit denna art mången gång i södra Finland, men aldrig sådana exemplar. Kunna de icke möjligen vara långvingad form af *C. flaveolus*, som är tagen på samma ställe?

O. M. REUTER.

Praktiskt Entomologiska undersökningar i England. Sådana bedrifvas nu i de Engelska kolonierna och protektoraten af en särskild kommission (»Entomological Research Committee»), hvilkens ordförande Lord CROMER nyligen till Parlamentet afgifvit en rapport om dess verksamhet under de första tre åren. Där omnämnes bl. a. att Mr NEAVE afslutat sin öfversikt af insekterna inom Östafrikanska Protektoratet och att Dr J. SIMPSON är sysselsatt med klassifikation af insekterna i Sierra Leona och vid Guldkusten; entomologiskt material erhöllos från 50 samlare, och omkring 100,000 ex. äro redan ankomna till London, innehållande många nyheter. Genom en mecenats (CARNEGIE) frikostighet ha tre unge män satts i stånd att idka studier hos Dr HOWARD i Washington, N. Am., för att sedan skickas ut på entomologiskt arbete i Afrika. — Kommittén har från kolonierna ett årsanslag af 1,300 £ och från regeringen (Imperial Government)

1,000 £; den har nu begärt fördubbladt anslag för en tillämnad undersökning i stor skala i och för bestämning af alla skadeinsekter inom The British Empire, jämte publikation af en månatligt utkommande tidskrift, som skall sysselsätta sig med dessa insekter, såväl de för landtbruket som direkt för människan (disease carriers) skadliga. Af rapporten framgår det värde den ökade kännedomen af insekterna har för lifsmöjligheterna i tropikerna och huru mortaliteten bland tjänstemännen och personalen i Västafrikanska kolonierna sjunkit från 90 pr mille (år 1896) till 14 pr mille år 1911, till stor del en följd af de utförda protektiva åtgärderna mot sjukdomsförande insekter. Ett bihang till rapporten meddelar en uppsats af Mr LEFROY angående hans erfarenhet såsom »Government Entomologist» i Indien och Västindien, hvaraf framgår att utvecklingen af nya områden i tropikerna, den ökade konkurrensen i odlingen af dessas produkter och de nya upptäckterna angående den roll insekterna spela vid sjukdomars utbredning hos människor och djur brakt den Entomologiska vetenskapen »fram till fronten» och visat nödvändigheten af dess idkande, såvida England skall kunna med framgång befolka sina besittningar, bekämpa den rådande sjukdomen och få valuta af agrikulturen. Det beklagas att England (i Europa) icke har någon Stats-Entomolog,[1] ingen station för experimenter med insekter och ingen organisation, som kan uträtta de arbeten, hvilka nu verkställts eller planerats inom dess kolonier, och man yrkar att någon elementär kännedom i praktisk entomologi må meddelas i folkskolorna, särskildt angående de allestädes närvarande insekter som visats vara bärare och öfverförare af flere af våra vanligare infektionssjukdomar (ur tidskriften »Lancet» för 7 Dec. 1912).

* * *

I afseende på den roll insekterna spela såsom förmedlare af smittosamma sjukdomar, har man som bekant, sedan ett par decennier kommit den närmare på spåren, först beträffande *de* lefvande smittoämnen, hvilkas *lifsprocess* till en del försiggår *inom* insektkroppen; i dessa fall är smittoämnet (mikrober) i allmänhet en *animal* parasit, tillhörande Protozoerna, ss. vid Malarian: *Plasmodium malariæ,* värddjur en Culicid; vid »Sömnsjukan»: *Trypanosoma,* värddjur en fluga *(Glossina);* vid »Återfallsfeber»: *Spirochetæ*-arter, värddjur möjligen någon gång Hemipterer *(Cimex?),* men hufvudsakligen *icke* till insekter hörande djur *(Ornithodorus moubata),* inalles omkring ett tiotal till denna (animala) grupp hörande parasiter. Under de sista åren har man allt mera börjat fästa uppmärksamheten vid insekternas mellanhand såsom

[1] Lärare vid universitet och landtbruksinstitut, enskilda m. fl. utöfva sedan länge en gagnande verksamhet på den praktiska entomologiens område. Red.

endast mekaniskt öfverförande (»porters») smittämnet, utan att detta genomgår någon lifsprocess hos insekten, hvilket här är en *vegetabilisk* parasit (*bacterie*); i Lancet, 4 och 11 jan., 1913 meddelas af CH. MARTIN (Director of the Lister Institute of preventive Medicine) resultatet af de *senaste* forskningarne på detta område. Hos *husflugan* har man funnit de baciller, som orsaka pest, kolera, tyfoidfeber, lungsot, »Egyptisk» ögonsjukdom m. m., men man får därför icke antaga att flugorna ensamma öfverhufvud fortplanta alla dessa sjukdomar och framför allt icke, att de äro upphof till de stora epidemierna, vid hvilka andra faktorer spela in; särskildt med afseende på en af våra vanligaste smittosamma sjukdomar (tyfoidfebern) är det ej sannolikt att husflugan *i allmänhet* spelar någon väsentlig roll såsom öfverförare af smitta, men väl däremot under mera exceptionella förhållanden, enligt hvad iakttagelser under Spansk-Amerikanska och Boerkriget visa. Vid de ofta svåra epidemierna af »barnkolera» (i de större städerna under sommaren) anses husflugan otvifvelaktigt vara smittobärare. *Loppor* antagas vara de hufvudsakliga öfverförarne af *pesten*, nämligen från råttor till människan och oftast genom *Xenopsylla cheopis* och *Ceratophyllus fasciatus*, hvilka båda anträffas hos råttor. *Löss (Pediculus vestimenti)* anses kunna öfverföra »flödetyfus», numera en sällsynt sjukdom. *Vägglöss (Cimex lectularius)* spelar sannolikt ingen eller obetydlig roll såsom smittoöfverförare; man har i *ett* fall *experimentelt* lyckats öfverföra pest genom dem, men intet skäl antaga, att detta äger rum i naturen. Med afseende på Diptera kan tilläggas att »barnförlamning» *(Poliomyelitis) experimentelt* öfverförts genom stallflugan *(Stomoxys calcitrans)* — om detta äger rum i naturen torde vara oafgjordt, säkert är att *andra* spridningsmedel finnas.

MARTINS uppsats illustreras af intressanta och upplysande *teckningar* af diverse »porters». 1. *Husflugan* — af särskildt intresse diagrammen af mundelar och digestionsorganer — den pedunkulerade »kräfvan», magsäck och tarm — jämte beskrifning af digestionsförloppet, särskildt den egendomliga regurgitationen från kräfvan, hvilken man lätt kan iakttaga, då flugan efter måltiden blåser ut »bubblor» från munnen och suger in dem igen, ett sätt för flugan att föda sig på torrt material. 2. *Loppor (Xenopsylla cheopis)* — dels mediansektion af hela kroppen — med mundelar, tarmkanal, muskler, Tubulæ Malpighii m. m., dels tvenne särskilda diagram af mundelarne, utvisande mekanismen, hvarigenom loppan kan infektera ett djur eller människa. 3. *Löss (Pediculus vestimenti)*, diagram af digestionskanal och mundelar, specialdiagram afhufvudets sug- och stickapparater. 4. *Cimex lectularius*, diagram af dito. 5. *Ornithodorus moubata* med instruktiva specialteckningar af mundelarne (»borren», »farynxpumpen», magsäcken) och af tarmkanalen.

H. NORDENSTRÖM.